

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๕**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง หลักเกณฑ์ วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ และมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ ข้อกำหนดหรือคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้ว ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ประธาน ก.อ.ม.” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“กรรมการ ก.อ.ม.” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหน่วยงานในกำกับ พนักงานวิสาหกิจ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึง พนักงานหรือลูกจ้างที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ได้รับการจ้างจากมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้รับค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“พนักงานหน่วยงานในกำกับ” หมายความว่า พนักงานที่ได้รับค่าจ้างจากเงินรายได้ของส่วนงาน

“พนักงานวิสาหกิจ” หมายความว่า พนักงานวิสาหกิจ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยหน่วยงานวิสาหกิจของส่วนงาน

“ลูกจ้างของส่วนราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

“ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และมีกำหนดเวลาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้

ข้อ ๕ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ การพิจารณาการอุทธรณ์และการพิจารณาการร้องทุกข์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หลักเกณฑ์และคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอ ก.อ.ม. วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของ ก.อ.ม. ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มีได้กำหนดไว้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ก.อ.ม. ประกอบด้วย

๗.๑ องค์ประกอบของ ก.อ.ม. มีดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ คน	เป็นกรรมการ
(๓) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ
ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทพนักงาน
มหาวิทยาลัยซึ่งไม่ใช่คณาจารย์ประจำ
ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้แทนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภทวิชาการ
ซึ่งไม่ใช่ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๗) ผู้แทนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภทสนับสนุน
ซึ่งไม่ใช่ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๘) หัวหน้าหน่วยงานสังกัดสำนักงานอธิการบดี
ที่รับผิดชอบด้านการอุทธรณ์และร้องทุกข์
และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความเหมาะสม แต่ไม่เกินสี่คน	เป็นเลขานุการ

๗.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของ ก.อ.ม.

- (๑) ก.อ.ม. จะต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกันกับคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย
- (๒) กรรมการตามข้อ ๗.๑ (๒) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากบุคคลที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐหรือเอกชน
- (๓) กรรมการตามข้อ ๗.๑ (๓) ให้อธิการบดีเลือกจากรองอธิการบดี จำนวน ๑ คน
- (๔) กรรมการตามข้อ ๗.๑ (๖) ให้มาจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภทวิชาการ ที่มีตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป โดยให้ส่วนงานเป็นผู้เสนอชื่อ ส่วนงานละ ๑ คน แล้วให้อธิการบดีเรียกประชุมผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อคัดเลือกกันเอง ให้ได้จำนวน ๑ คน
- (๕) กรรมการตามข้อ ๗.๑ (๗) ให้มาจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภทสนับสนุน ที่มีตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป โดยให้ส่วนงานเป็นผู้เสนอชื่อ ส่วนงานละ ๑ คน แล้วให้อธิการบดีเรียกประชุมผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อคัดเลือกกันเอง ให้ได้จำนวน ๑ คน

ข้อ ๘ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) เสริมสร้างวินัยและพิทักษ์ระบบคุณธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยการร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๔) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่อธิการบดี เกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (๕) รายงานผลการดำเนินงานด้านอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้สภามหาวิทยาลัยทราบ
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อทำการใดๆ อันอยู่ภายใต้หน้าที่และอำนาจของ ก.อ.ม. รวมทั้งมอบอำนาจให้ทำการแทน แล้วรายงานให้ ก.อ.ม. ทราบ
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ก.อ.ม. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวาระหนึ่งแล้ว ให้กรรมการพ้นตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ โดยให้ถือว่า ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง ก.อ.ม. แทนก่อนสิ้นสุดวาระของ ก.อ.ม. ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่ยังมิได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ขึ้นใหม่ ให้ ก.อ.ม. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ขึ้นใหม่แล้ว

ถ้าปรากฏภายหลังว่ากรรมการ ก.อ.ม. รายใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง ตาม (๖) การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องใดต้องเลื่อนไปเพราะไม่ครบองค์ประชุม หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีก ภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุนามประสงคฺให้เกิดผล ตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

ในการประชุมถ้าประธาน ก.อ.ม. ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ก.อ.ม. ที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่ประธาน ก.อ.ม. คราวนั้น

การประชุมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการประชุมที่มีการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสาร ด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้กรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัว ในที่ประชุมด้วยโดยให้ถือว่ากรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวร่วมประชุม ก.อ.ม. นั้น

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การลงมติของ ก.อ.ม. ที่ประชุมจะกำหนดให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนแบบเปิดเผย หรือออกเสียงลงคะแนนแบบลับก็ได้ แล้วแต่กรณี

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านหรือมีความเห็นแย้ง ให้ประธานในที่ประชุมถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็น อย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น ในกรณีที่กรรมการ ก.อ.ม. ผู้ใดมีความเห็นแย้ง หรือมีข้อสังเกตเฉพาะตน ให้ผู้นั้นมีสิทธิทำความเห็นแย้งหรือข้อสังเกตเฉพาะตน พร้อมทั้งเหตุผลของตนไว้ในรายงานการประชุมและบันทึกคำวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๑๑ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ถ้ามีเหตุ อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณี
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน ไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของคู่กรณีหรือ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง

เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้แจ้งสิทธิการคัดค้านประธาน ก.อ.ม. และ กรรมการ ก.อ.ม. ตามวรรคหนึ่งให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือและแสดง เหตุแห่งการคัดค้าน โดยให้ยื่นต่อ ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบเหตุแห่งการคัดค้าน

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ม. ถูกคัดค้าน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ ก.อ.ม. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน ก.อ.ม. เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้มีส่วนได้เสียหรือถูกคัดค้าน แล้วแต่กรณี ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามได้ตามความเหมาะสมต่อที่ประชุมแล้วต้องออกจากที่ประชุม ถ้า ก.อ.ม. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่มิเหตุหรือมีการคัดค้านนั้นรับฟังได้ว่าเป็นกรณีการมีส่วนได้เสียหรือมีสภาพอันร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง ให้แจ้งผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ และให้ถือว่า ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการ ก.อ.ม. ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ถูกคัดค้าน

ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้มีส่วนได้เสียหรือถูกคัดค้าน แล้วแต่กรณี จะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ และให้ถือว่า ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการ ก.อ.ม. ทุกคนที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ถูกคัดค้าน

ถ้า ก.อ.ม. มีมติให้ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ม. ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ไม่เป็นกลาง กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นจะทำการพิจารณาในเรื่องนั้นไม่ได้ ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและ แจ้งให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๓) ให้ ก.อ.ม. มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ในเรื่องนั้นหรือไม่

ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ การใดที่กรรมการ ก.อ.ม. หรือประธาน ก.อ.ม. ถูกสั่งให้งดการปฏิบัติหน้าที่ หรือได้ถอนตัว เพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ย่อมไม่กระทบถึงการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว ก่อนที่จะมีการยื่นคำคัดค้านหรือ ก่อนที่จะถอนตัว แล้วแต่กรณี

กรณีตามข้อ ๑๑ - ๑๓ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไป จะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ยกเว้นข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๒) ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและหลักเกณฑ์ที่ ก.อ.ร. กำหนด ในกรณีที่มีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

(๓) ลูกจ้างของส่วนราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดขั้นค่าจ้าง ปลดออก หรือไล่ออก ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย และให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ ตลอดจนกฎหมายหรืออนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ความในข้อ ๑๔ มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อผู้นั้นสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการหรือของมหาวิทยาลัย
- (๒) เมื่อมหาวิทยาลัยเลิกหรือยุบส่วนงาน หรือตำแหน่งที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่
- (๓) เมื่อผู้นั้นไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (๔) ผู้นั้นถูกจำคุกในความผิดที่มีโทษกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) กรณีการพ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้างที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย หรือมีกฎหมายหรืออนุบัญญัติกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามกฎหมายหรืออนุบัญญัติว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์เป็นเรื่องเฉพาะตัว ต้องกระทำด้วยตนเองหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะดำเนินการแทนก็ได้

- (๑) ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้
- (๒) ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้ โดยให้ทายาทของผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง (๑) จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์และผู้ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน ทั้งนี้ หากไม่เป็นไปตามที่กำหนดดังกล่าว ให้ถือเป็นเหตุในการไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้นั้นทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้นั้นแล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้นั้นเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้นั้นลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้นได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้้นั้นลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อประสานงาน
- (๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากงาน
- (๓) ข้อเท็จจริง เหตุผล หรือข้อกฎหมาย ที่ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากงาน

(๔) คำขอหรือข้อความที่แสดงความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

(๕) การลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในคำอุทธรณ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๑๖

(๖) สำเนาคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากงาน

(๗) เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ถ้ามี)

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่างหากก็ได้ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ ประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี ก่อนที่จะมีการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้หรือของผู้สืบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากงานด้วย ทั้งนี้

ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๒๐ การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ รวมถึงการยื่นหรือส่งเอกสารอื่นและพยานหลักฐานใดๆ ต่อผู้พิจารณาอุทธรณ์ ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) ยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาของตน เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ให้ลงวันเดือนปีที่ได้รับไว้ในหนังสืออุทธรณ์ และให้ถือว่าวันที่ได้รับตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๒๒ ต่อไป

(๒) ยื่นหรือส่งด้วยตนเอง

การอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามข้อ ๑๔ (๑) ให้ยื่นหรือส่งที่ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. เมื่อฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ โดยให้ถือว่าวันที่ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์

การอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามข้อ ๑๔ (๒) วรรคหนึ่ง และข้อ ๑๔ (๓) ให้ยื่นหรือส่งที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัย เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ โดยให้ถือว่าวันที่ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์ และให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ ต่อไป

(๓) จัดส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

(๔) จัดส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามวิธีการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยจะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้โดยยื่นหรือส่งตรงต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๒๑ ผู้อุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์จะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ ประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี สำหรับวิธีการยื่นหรือส่งหนังสือขอถอนอุทธรณ์ ให้นำวิธีการตามข้อ ๒๐ (๒) และ (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับและให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ พร้อมทั้งให้ ก.อ.ม. แจ้งให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

การมอบหมายให้มีการถอนเรื่องอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำ ข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม การถอนอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ เมื่อได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้ว ให้มีการดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์ไว้ตามข้อ ๒๐ (๑) แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ตนได้รับและให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ พร้อมสำเนาหลักฐานการรับแจ้งคำสั่งลงโทษ ส่วนงานการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสอบสวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน ทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ของข้าราชการไว้ตามข้อ ๒๐ (๒) วรรคสาม แล้ว ให้เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว และให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยสั่งการ เพื่อให้ ก.อ.ม. พิจารณาให้ความเห็นเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป

ก่อนการเสนอเรื่องต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่เกี่ยวกับกรณีการอุทธรณ์ และให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. จัดทำสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อเสนอต่อที่ประชุม ก.อ.ม. พิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๓ หนังสืออุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ต้องเป็นหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลา และมีสาระสำคัญตามหมวดนี้

ในกรณีที่มีปัญหาว่าหนังสืออุทธรณ์ใดเป็นหนังสืออุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ยกเว้น กรณีการอุทธรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

กรณีที่สภามหาวิทยาลัย หรือ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี มีมติรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา ให้แจ้งมติไปยังผู้อุทธรณ์ พร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้านกรรมการ ตลอดจนสิทธิต่างๆ ในกระบวนการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้นโดยเร็วเพื่อเสนอต่อที่ประชุม ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

กรณีที่สภามหาวิทยาลัยหรือ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี มีมติไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา ให้แจ้งมติไปยังผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ สำหรับการแจ้งมติ ให้นำข้อ ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากส่วนงานการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และส่วนงานการดำเนินการทางวินัย หรือหลักฐาน ในกรณีจำเป็นและสมควร ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐาน รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงาน หรือส่วนงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และอาจเชิญมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

กรณีและผู้อุทธรณ์และผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะ แลกเปลี่ยนการณด้วยวาจา หาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแลกเปลี่ยนการณด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแลกเปลี่ยนการณด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใด ไม่ยื่นความประสงค์ที่จะแลกเปลี่ยนการณด้วยวาจา แต่มาอยู่ในวันประชุมที่พิจารณากรณีดังกล่าว คู่กรณีฝ่ายนั้นจะแลกเปลี่ยนการณได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก ก.อ.ม.

ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือการแลกเปลี่ยนการณด้วยวาจาต่อ ก.อ.ม. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในกระบวนการพิจารณาได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๒๕ กรณีที่ความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้วและถึงแก่ความตาย ก่อนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ชะลอการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปก่อน จนกว่าทายาทตาม ข้อ ๑๖ (๒) จะมีคำขอเข้ามา หรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามา เพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้าแลกเปลี่ยนการณ หรือชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๑๖ (๒) ก.อ.ม. จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

กรณีที่ทายาทของผู้อุทธรณ์มิได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยุติเรื่องและจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบงานอุทธรณ์

ข้อ ๒๖ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ม. ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่อ ก.อ.ม. มีมติรับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ตามข้อ ๒๓ วรรคสามแล้ว ให้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยไม่ชักช้า โดยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. เรียกสำนวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกให้หน่วยงาน หรือส่วนงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยภายในระยะเวลาตามสมควร

(๒) เมื่อได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้ว ให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. สรุปข้อเท็จจริงและเสนอความเห็น โดยกำหนดการประชุม พร้อมจัดทำวาระการประชุมเพื่อเสนอให้ ก.อ.ม. พิจารณา ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ ยื่นอุทธรณ์ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายระยะเวลาต่อนายกฤษฎามหาวิทยาลัยได้อีกครั้งละไม่เกิน สามสิบวัน

ข้อ ๒๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่ข้าราชการและ ลูกจ้างของส่วนราชการแล้ว ให้ ก.อ.ม. วินิจฉัยและมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่า การสั่งลงโทษ หรือการสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้างชอบด้วยกฎหมาย หรือระดับโทษเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมาย แต่หากวินิจฉัยแล้ว เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับความผิด ให้ ก.อ.ม. เสนอให้เปลี่ยนแปลงสถานโทษหรืออัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้พ้นสภาพและสิ้นสุดสัญญาจ้าง ชอบด้วยกฎหมาย แต่ยังไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้อุทธรณ์พ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษ หรือการสั่งให้ออกจากงาน หรือการสั่งให้พ้นจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการกระทำของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย หรือมิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ครบถ้วน ให้มีคำวินิจฉัยเพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งให้พ้นสภาพนั้น และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษ หรือคำสั่งให้พ้นจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๖) ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

(๗) ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นสมควรให้มหาวิทยาลัยเยียวยาผู้อุทธรณ์หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ ก.อ.ม. มีข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาตามความเหมาะสม โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรืออนุบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๙ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการแล้ว ให้ ก.อ.ม. มีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อนี้ และเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยและมีมติตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยชอบด้วยกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ ก.อ.ม. เสนอความเห็นให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมาย แต่เห็นว่ารระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับความผิด ให้ ก.อ.ม. เสนอให้เปลี่ยนแปลงสถานโทษหรืออัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย หรือมิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ครบถ้วน ให้เสนอความเห็นเพิกถอนคำสั่งลงโทษนั้นและให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๕) ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้บันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมและให้จัดทำบันทึกคำวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมบัญชีพยานเอกสารในเรื่องนั้น ๆ โดยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์หรือคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชา
- (๕) ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัย
- (๘) การลงลายมือชื่อของกรรมการผู้ทำการวินิจฉัยในเรื่องนั้น ๆ

ข้อ ๓๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๘ หรือข้อ ๒๙ แล้วแต่กรณี ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองมติในเรื่องนั้นก่อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษ ดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๓๒ เมื่อได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว การแจ้งผลแห่งคำวินิจฉัย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีการอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการแจ้งผลแห่งคำวินิจฉัยต่อผู้อุทธรณ์และผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ และแจ้งให้อธิการบดีสั่งการหรือดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย และรายงานผลแห่งคำวินิจฉัยให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๒) กรณีการอุทธรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการแจ้งผลแห่งคำวินิจฉัยต่อผู้อุทธรณ์และผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ และสั่งการให้อธิการบดีดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองต่อไป

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการยื่นร้องทุกข์

ข้อ ๓๓ การร้องทุกข์และการยื่นเรื่องร้องทุกข์ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ยกเว้น ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๒ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

(๒) ข้าราชการผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๒ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

(๓) ลูกจ้างของส่วนราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย และให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ ตลอดจนกฎหมายหรืออนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อ ๓๓ ผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

(๑) กรณีถูกสั่งพักราชการ สั่งพักงาน ให้ออกจากราชการหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน

(๒) กรณีเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อตน กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานภาพทางกายและสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(ง) ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม

ข้อ ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ถูกสั่งโดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกสั่งรับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ถูกสั่งโดยไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือหรือสร้างความเข้าใจต่อกัน เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าตนไม่ได้ความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓๓ และมีความประสงค์ที่จะไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกับผู้บังคับบัญชา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจ และการแก้ไขปัญหาในชั้นต้น ผู้ใต้บังคับบัญชาผู้นั้นหรือผู้บังคับบัญชาอาจเสนอเรื่องต่ออธิการบดีเสียก่อนที่จะยื่นคำร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดก่อนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชามายื่นคำร้องทุกข์โดยมิได้แจ้งความประสงค์ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกับผู้บังคับบัญชา ให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ดำเนินการตามข้อ ๔๑ ต่อไป

ข้อ ๓๗ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นไม่ได้ ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ การร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการให้ทำหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการให้ทำหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย โดยในคำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อประสานงาน

(๒) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำหรือคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) เหตุผลหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๔) คำขอหรือข้อความที่แสดงความประสงค์ของผู้ร้องทุกข์

(๕) การลงลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ในคำร้องทุกข์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๓๗ ประกอบด้วยข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑)

(๖) เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ในการร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่างหากก็ได้ โดยส่งถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี ก่อนที่จะมีการเริ่มพิจารณาร้องทุกข์

ข้อ ๓๙ การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ ให้นำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ ผู้ร้องทุกข์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้น โดยยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๓ และให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๑ เมื่อผู้รับเรื่องร้องทุกข์ ได้รับเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๙ แล้ว ให้ดำเนินการเสนอเรื่องต่อผู้ทำหน้าที่พิจารณาภายในกำหนดระยะเวลา โดยให้นำข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลา และเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องตามหมวดนี้

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์ใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ยกเว้น กรณีการร้องทุกข์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย โดยอาจมอบหมายให้ ก.อ.ม. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติรับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมติไปยังผู้ร้องทุกข์ พร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้านกรรมการ ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ และให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า เพื่อเสนอต่อที่ประชุม ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไป

ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการโต้แย้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ โดยให้นำข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ยกเว้น กรณีการร้องทุกข์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งยื่นเรื่องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาเพื่อดำเนินการตามข้อนี้ โดยอาจมอบหมายให้ ก.อ.ม. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๔๓ หลักเกณฑ์ในการร้องทุกข์ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้นำหมวด ๒ การอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์

ข้อ ๔๔ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอเอกสาร หลักฐาน รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานหรือส่วนงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และอาจเชิญมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้นำข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๕ การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.อ.ม. ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่อ ก.อ.ม. มีมติรับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยไม่ชักช้า โดยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีที่ปรากฏในคำร้องทุกข์ หรือคำแก้คำร้องทุกข์ หรืออาจเรียกให้หน่วยงาน หรือส่วนงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยภายในระยะเวลาตามสมควร

(๒) เมื่อได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้ว ให้ฝ่ายเลขานุการ ก.อ.ม. สรุปข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นโดยกำหนดการประชุมพร้อมจัดทำวาระการประชุมเพื่อเสนอให้ ก.อ.ม. พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๔๖ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยื่นเรื่องร้องทุกข์ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายระยะเวลาต่อนายกสภามหาวิทยาลัย โดยให้นำข้อ ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วให้มีมติดังนี้

(๑) กรณีการร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ให้ ก.อ.ม. วินิจฉัยและมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ตาม (๓)

(๒) กรณีการร้องทุกข์ของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ให้ ก.อ.ม. มีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งตาม (๓) และเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยและมีมติตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๓) การวินิจฉัยให้เป็นไป ดังนี้

(ก) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หรือการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (๒) และ (๓) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(ข) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(ค) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(ง) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะตามข้อ ๓๔ (๒) และ (๓) ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(จ) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

(ฉ) ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นสมควรให้มหาวิทยาลัยเยียวยาผู้ร้องทุกข์หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ ก.อ.ม. มีข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาตามความเหมาะสม โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรืออนุบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้บันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุม และให้จัดทำบันทึกคำวินิจฉัยพร้อมบัญชีพยานเอกสารในเรื่องนั้น ๆ โดยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๔) สรุปคำแก้ร้องทุกข์
- (๕) ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์พร้อมทั้งเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัย
- (๘) การลงลายมือชื่อของกรรมการผู้ทำการวินิจฉัยในเรื่องนั้น ๆ

ข้อ ๔๙ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๔๗ แล้ว ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองมติในเรื่องนั้นก่อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๕๐ เมื่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ได้วินิจฉัยและมีมติแล้ว ให้แจ้งผลแห่งคำวินิจฉัยนั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งให้อธิการบดีสั่งการหรือดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองมติในเรื่องนั้นก่อนก็ได้

(๑) ในกรณีการร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่มีข้าราชการ หากผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองต่อไป

(๒) ในกรณีการร้องทุกข์ของข้าราชการ หากผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ดำเนินการใช้สิทธิอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย มิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๖ โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและหลักเกณฑ์ที่ ก.อ.ร. กำหนด ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ร. หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ทั้งนี้ ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบด้วย

หมวด ๖ การนับระยะเวลา

ข้อ ๕๑ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นการนับเวลาต่อเนื่องให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาใหม่ ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย แม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการสำหรับเจ้าหน้าที่

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามระเบียบสภามหาวิทยาลัย ขอนแก่น ว่าด้วย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบด้วยข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.อ.ม. คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๓ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไป ตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่บังคับใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ต่อไปจนแล้วเสร็จ

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิทักษ์ระบบคุณธรรม อยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น